

„Шешир професора Косте Вујића“, Милован Витезовић
Стари шеширџија

Роман „Шешир професора Косте Вујића“ је захваљујући телевизијској драми постигао веома велику популарност мешу свим узрастима. Телевизијска драма је много занимљива и смешна, али кад будете прочитали књигу, видећете да је књига много боља.

У књизи се ради о старом професору, ведром особењаку који је пред пензију и који проживљава доста авантура са својом последњом генерацијом ученика у којој су сабрани будући генији Краљевине Србије: Михаило Петровић Алас, Павле Поповић, Јован Цвијић, Јаша Продановић, Милорад Митровић и други. Кроз књигу се полако упознајемо са јунацима и њиховим домишљама идејама и несташлукима. Као кад су украли белешке професору историје само да би доказали да ни он сам не зна све датуме које их тако тера да знају и да декламују. Наравно, још смешније је то што су убедили наставника да се за његове белешке заинтересовала тајна служба моћне Аустрије.

Још један смешан несташлук био је када су демонстрирали због представе која се играла у позоришту, али су се и тада извукли због њиховог дивног разредног старешине који их је испитивао са судом због тог случаја. Важно је и да их је професор кажњавао на разне начине који су били у његову или у корист друштва. За казну су морали да однесу једну књигу у библиотеку, да буду редари дуже него што би иначе морали, да иду у Земун возом како би послали пошту и раде многе друге ствари.

Омиљени део у овој књизи ми је део када су дечаци насамарили Цвијића да оде по пиво када су били на реци Сави са својим професором.

„Иди по пиво“, убеђивао га је Павле.

„Ја не пијем“, Цвијић је као и увек био разложен.

„Неће те ни питати да ли пијеш. Узми две кригле, за Мику и мене и донеси нам горе“, Павле је нешто петљао.

„Што ја?“ бранио се Јован.

„Ти све читаш. Шта пише на вратима купалишне кафане?“, Павле је покушавао да размрси конач удике.

„Пише: Овде је забрањено улазити и седети у неодевену стању.“

„Сигуран си?“, Павле је вукао крај.

„Сасвим.“

„Ко од нас није неодевен?“, Павле је растезао конач са удицом, који је почео да се ипак размрсује.

„Ја“, упецао се Јован.

„Хоћеш ли онда поћи по то пиво?“

Име и презиме, разред Маја Тубин, 8/1
Име школе ОШ „Никола Тесла“ Београд

Књига је веома занимљива и смешна. Мислим да би се књига свидела свим узрастима, па чак и онима који баш и не читају. Ако баш не волите да читате, можете да гледате и телевизијску драму јер је радња слична, али, искрено речено, понављам, књига је боља.
